

paahvilende Ansvar for Overtrædelse af § 20, 2det Stykke, § 24, 2det Stykke, § 30, 2det og 3die Stykke, eller § 33, 2det Stykke, ikke vil blive rejst, og Vidnet kan da ikke unddrage sig Vidnepligten.

Kommuneafstemning.

§ 40.

Kommuneafstemning foretages efter Reglerne for kommunale Valg paa Grundlag af de kommunale Valglister.

Ved Afstemning ifølge § 13 om Antalsbegrænsningen bliver Stemmerne for det af de fremkomne Forslag, der indeholder den stærkeste Antalsbegrænsning, naar dette ikke opnaar Flertal, at lægge til Stemmerne for den næststærkeste Begrænsning og saa fremdeles, til Flertal er naaet.

De ifølge § 13 foreslaaede Forholdsregler og de ifølge §§ 16 og 27 foreslaaede Bevillingsnægtelser skal ikke ved Afstemningerne anses for vedtagne, naar det opnaaede Flertal ikke udgør mindst 30 Procent af de Valgberettigede. En Beslutning i Henhold til § 29 udkræver for at anses for vedtaget et Flertal af 35 Procent. Ved Procentens Udregning medregnes ikke de paa Valglisten opførte, som vides at være døde eller fraflyttede forinden Afstemningen.

(Frk. Blom, Hindhede, Fru Hostrup, Claus Johannsen, Kvist, Lumbye og Ferd. Nielsen foreslaar, at der i sidste Stykke, 3die Linie efter »Bevillingsnægtelser« tilføjes: »afgøres med almindelig Flertal af de afgivne Stemmer«, og at Resten af Stykket udgaar.

Abrahamsen og Godskesen kan overhovedet ikke paa noget Punkt gaa med til Indførelsen af Kommuneafstemninger i Spørgsmaal vedrørende denne Lov).

§ 41.

Reglerne om Afgift paa Udsækning af og Handel med stærke Drikke fastsættes ved særlig Lov.

Kapitel IX.

Næringsrettens Ophør.

§ 42.

Næringsadkomst efter denne Lov bortfalder:

- 1) ved Adkomsthaverens Død,
- 2) ved at tidsbegrænset Adkomst ikke ved Periodens Udløb fornyes,
- 3) ved Ikke-Benyttelse af Adkomsten,
- 4) ved Frasigelse af Adkomsten,

- 5) ved Adkomstens Forbrydelse og
- 6) ved Ekspropriation.

1. Ved Mandens Død gaar Adkomsten over til den indtil hans Død med ham samlevende Hustru. Bortfalder Adkomst ved Dødsfald, har Boet Ret til ved en Bestyrer (§ 7) at fortsætte Forretningen til første almindelige Flyttedag, der indtræffer mindst 12 Maaneder efter Dødsfaldet.

2. Naar Bevilling til Gæstgiver eller Beværterdrift udløber og ikke efter Ansøgning fornyes, er Bevillingsmyndigheden pligtig paa Ansøgerens Begæring at oplyse Grunden til Ikkefornyelsen. a) Har denne sin Grund i, at Ansøgeren ikke findes at opfylde den i § 4, Nr. 6 for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, kan Ansøgeren inden 3 Maaneder efter at være gjort bekendt med denne Begrundelse indanke Sagen for Overbevillingsnævnet (§ 21), som træffer den endelige Beslutning. b) Er Ikkefornyelsen begrundet i andre Forhold, afgøres Spørgsmaalet om Erstatning efter Reglerne i § 43. Forsaavidt der bliver Erstatning at udrede, skal i København og Købstæderne Kommunalbestyrelsen træffe den endelige Beslutning om Ikkefornyelsen.

3. Adkomst ifølge Bevilling, der uafbrudt i 2 Aar ikke har været udøvet, er derved bortfalden, selv om Adkomsten i Løbet af de 2 Aar har været fornyet. Ved Fornyelsen kan det dog bestemmes, at Tiden for Fornyelsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 Aar. Er Bevilling bortfalden paa Grund af Ikke-Benyttelse, bliver Adkomstbrevet at kassere i København af Magistraten, i Købstæderne af Politimesteren og paa Landet af Amtmanden.

4. Frasigelse sker ved Tilbagegivelse af Adkomstbrevet til de nævnte Myndigheder eller ved hos disse at lade Brevet faa fornøden Paategning om Frasigelsen. Afgiftspligten for Handel og Udsækning af stærke Drikke vedvarer, til Frasigelsen har fundet Sted paa nævnte Maade; dog kan i København og Købstæderne Magistraten, paa Landet Amtmanden gøre Undtagelse herfra, naar det tilstrækkelig godtgøres, at Forhandlings- eller Udsækningssretten ikke har været udøvet i den paagældende Afgiftsperiode.

5. Adkomsten bortfalder, foruden ved ifølge § 35 ved Dom at blive kendt forbrudt, tillige naar Adkomsthaveren dømmes til Strafarbejde eller for Betleri, Løsgængeri, for de i Straffelovens 23de og 26de Kapitel og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 1ste og 2det Stykke ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, og efter dens §§ 4,